

pred njo. Po pozdravu nagovori Virida grofa s kratkimi besedami in mu izreče zahvalo za hrabrost v boju s tako krutim sovražnikom.

„Zato dovolite“, tako je končala nagovor, „da položim po navadi svoje nepozabne domovine na vašo glavo lovorov venec, ki ste ga popol-

Virida. (Po sliki v ljubljanskem Rudolfinumu.)

noma zaslužili, saj ste rešili celó kralju drago življenje.“ Gromovito klicanje in odobravanje se je razlegalo po pristavi, ko je položila Virida Hermanu preprosti venec na razkrito glavo.

Tu se umakne slavjenec nekoliko v stran, obrne se proti vratom in pokliče milansko poslanstvo. Tromba zopet zadoni, gostje se razmaknejo in milanski poslanci stopajo počasi med